41. sene-i devriyesinde Abdülmecid Nursî

Misafir olarak bulunduğumuz bu fani âlemde, her şey o kadar hızlı akıyor, hareket ediyor, deveran ediyor ki, tutmak tartmak anlamak çok ama çok zor. Bu müthiş ülfet ve gaflet perdesinden, çoğunlukla cenazelerde, taziyetlerde ve mevtânın sene-i devriyesinde çıkıyoruz. Ord. Prof. Anna Masala'nın ifade şekliyle çağın Mevlânâ'sı gönüller sultanı Hz. Bediüzzaman'ın, küçük kardeşi ve emsâlsiz talebelerinden Abdulmecid (Ünlükul) Nursî'nin 11 Haziran itibarıyla 41. sene-i devriyesi.

Silinmeyen hafızalara ve şâyeste hatıralara mâlik şahsiyetler bilirler. O vefat günü, her hal ve şekliyle unutulmaz bir gündü. Bin türlü imkânsızlıklar içinde, Hz. Bediüzzaman'ın talebeleri Türkiye'nin bir ucundan bir ucuna koşup gelmişlerdi. Konya Yüksek İslâm Enstitüsünün ve İmam-Hatip okulunun ders hocaları, talebeleri, oğlu merhum Suat Ünlükul'un polis arkadaşları ve emniyet mensupları ve Konya'nın başta değerli müftüsü ve hatibi Tahir Büyük Körükçü olmak üzere, muhteşem iştirak ve kubbe-i asumanda çınlayan tekbir sesleri ile Konya Üçler Mezarlığında defin işlemi…

Merhum Zübeyir Gündüzalp, merhum Suat Ünlükul ile birlikte tabutla kabre inişimiz… Hatimler, aşr-ı şerifler, duâlar ve akabinde taziye için evlerine gidiş ve Zübeyir Gündüzalp'in Suat Ünlükul'a ve cemaate karşı hitabı ve akşamı merhum Halıcı Sabri Efendinin evinde tâziyetleri kabul ve hatm-i Kur'ân duâsı, muhterem Nureddin Tokdemir'in Mektûbât'tan 20. Mektub'un vefat ve diriliş bahislerini okuması ve merhum Zübeyir Gündüzalp Ağabeyimizin de Ali Ulvi Kurucu'nun Hz. Bediüzzaman'a hitaben yazdığı "Gönüller Fatih Büyük Üstada" şiirini 45 dakikada okuyup izah edişleri ve nice hatıralar gözlerimin önünde canlandı.

Gözyaşları içinde yazdığım bu makalede yeni bir sevinç unsuru; yüzlerce çile ve engeller içinde yıllar önce kaleme aldığım "Bediüzzaman'ın kardeşi Abdülmecid Nursî" isimli kitabın, yine Yeni Asya Neşriyat mühürlü olarak, 60 sahife ilâve edilerek yep yeni tespitlerle genişletilmiş olarak basılması. Risâle-i Nur seyl-i nurânisinde kaynak olması ve mazinin derelerinden yeni nesillere örnek model ve numune-i imtisâl gayesiyle çıkmış ve tekrar bir vefa borcunu ifa etmişizdir. Bunun 3'üncü baskıya gelmesinin başlıca müşevviki, Hz. Bediüzzaman'ın yaşayan kahraman talebelerinden Mustafa Sungur Ağabeyimizin teşvik dolu ifadeleridir. Kendilerine ve ayrıca Faik Altun ve himmetini esirgemeyen Alaeddin Temur Beylere kalbî şükranlarımı sunuyorum.

Bu baskının içinde özetle kendilerinden naklettiğim satır başlarından bir kaçı: Eğitim alanında okulda rapor almayışı. Hoca ve talebe ilişkisi. 76-77 yaşında bir muhteşem öğretmenin yolda yürüyemeyecek tarzda hasta halinde dersine

gelmesi ve bunlara şahit olan talebelerin ilme verdikleri ehemmiyet. Zulme ve haksızlığa maruz kalmasına rağmen ülke ve milletin birlik-beraberliği için gayret. Kendi kız çocuklarının muallim mektebine kayıtları ve okuması için Hz. Bediüzzaman'dan izin çıkması. Okul idaresinin özel tahsis ettiği minibüse binmeyip evine yayan gitmesi. İlim meclislerindeki zevâta ve yolda yürüyen küçük çocuklara dahi "Hazretim" kelimesini kullanması.

Hz. Bediüzzaman'ın kendilerine "mühim bir âlim" demesi ve bu ifadenin bütün ilim dünyasınca kabul edilmesi. İşârâtü'l-İ'câz ve Mesnevî-i Nuriye isimli Hz. Bediüzzaman'ın Arapça eserini Türkçe'ye tercümeleri ve akabinde "Dü mezhebi, İman dili, Fuadiye risâlesi, Mantık ve vaiz örnekleri" gibi eserlerini neşretmesi. 1950-1960 yılları arasında Türkiye'deki 7 imam-hatip okulundan biri olan Konya'da ve ilk İslâm Enstitüsünde ders hocalığı yapması ve yetiştirdiği öğrencilerinin, İlahiyat profesörleri olması, onun nasıl bir ilmî vukufiyeti olduğunu göstermektedir.

Kendilerinin dizinin dibinden 11 yıl ayrılmadık. Maziden, aileden gelen birlik Konya'da da devam etti. Gördüklerimiz ve yeşertmeye çalıştığımız, kürsülerdeki feryatlarımız ve hizmet aşkımız, hep onun unutulmaz derslerinin kıvılcımlarıdır. Ruhu şâd olsun…

Halil Uslu